

Misiunea Creștină Richard Wurmbrand
(numită anterior Asociația Creștină Sabina Wurmbrand)
Căsuța Poștală 12, OP 74
București, 062580, România
Email: apel@misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro ;
Pagina Web: misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro
Ajutăm orfani și creștini în vârstă (mulți cu vârste peste 80, 90 de ani) care au fost închiși pentru credință în
actuale și foste țări comuniste

Iunie 2021

“Care dintre aceștia trei ți se pare că a dat dovadă că este aproapele celui ce căzuse între tâlhari?” “Cel ce și-a făcut milă cu el”, a răspuns învățătorul Legii. “Du-te de fă și tu la fel”, i-a zis Iisus.

” (Luca 10:36-37)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori.

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand:

O INSPIRAȚIE DIVINĂ LA ALEGEREA NOASTRĂ

Domnul Iisus, Fiul lui Dumnezeu, nu ne datora nimic. Dar El a acceptat să ne fie prieten și să ne salveze, deși acest lucru L-a costat o viață întreagă de suferință și moartea pe cruce. Acesta a fost un act de bunătate față de întreaga omenire. El se așteaptă ca noi să fim buni.

A fi născut evreu, samaritean, catolic sau protestant nu depinde de noi. Nu a depins de noi să ne naștem într-o țară liberă sau într-una înrobite de comuniști. Nu este în puterea noastră să fim albi, negri sau galbeni, frumoși sau urâți, chiar și de cele mai multe ori, nu este la alegerea noastră să fim săraci sau bogați, sănătoși sau bolnavi. Dar a fi îngăduitori sau buni sunt chestiuni la alegerea noastră.

Samariteanul din pilda lui Iisus se născuse într-o religie falsă. El se închina la ceva ce nu cunoștea. (Ioan 4.22) În mod intenționat, parabola bunului samaritean arată cum cei care au cunoștință despre religia potrivită, preotul și levitul au trecut pe cealaltă parte când au fost brusc șocați de vederea corpului unui om aparent aflat pe moarte. Un bărbat jefuit și lăsat mort de hoți. Și-au dat seama că locația era infestată de criminali periculoși. Pentru propria lor siguranță, s-au grăbit să plece.

Samariteanul, deși era conștient de un pericol iminent pentru sine, s-a oprit nu doar să arunce o

privire asupra muribundului, ci textul biblic adaugă „s-a dus la el” și, din compasiune, a preluat inițiativa. A fost bun cu un om aflat în necaz. Iar Iisus ne spune să facem ca el.

Cel mai bun lucru pe care îl pot face pentru un semen este să-l ajut să devină un copil al lui Dumnezeu. În curând Domnul se va întoarce împreună cu puternicii Săi îngeri pentru a da odihnă credincioșilor. (2 Tesaloniceni 1: 7-8) Este de datoria noastră să facem ca bunul samaritean, să fim buni, să avertizăm oamenii și să le oferim înțelepciunea pentru mântuire.

Marea problemă nu este dacă creștinismul va fi distrus de persecutorii săi. Problema este dacă ateismul va supraviețui slăbiciunii sale interioare, acea lipsă de Dumnezeu muritoare. Ateii trebuie să uite de moarte și de promisiunea vieții veșnice pentru a putea ține prelegerile lor slabe și neconvingătoare, pe care ei înșiși nu le cred din toată inima.

„VISHKA”, un ziar al organizației partidului comunist din BAKU, fosta Uniune Sovietică, scria la 16 octombrie 1971 un interesant articol despre eșecul eforturilor de îndoctrinare ateiste ale comuniștilor sovietici, eforturi de îndoctrinare care au continuat mai mult de 50 de ani. Scriitorul subliniază: „Nu mulți dintre locuitorii din BAKU știu că avem de patru ani un muzeu al ateismului.” Autorul articolului l-a vizitat. Continuă, „propagandistii muzeului de aici nu erau obișnuiți cu vizitatorii. Muzeul are 17 angajați, dar nu au de lucru, pentru că nimeni nu cumpără ceea ce ar dori ei să propage ... Biblioteca muzeului este încuiată. Exponatele muzeului putrezesc, deși scopul lor este propagandă largă a ateismului științific... Nu este un secret faptul că eforturile de propagandă științifică ateiste din KIROVABAD, NAKHCHIVAN, AGDAM și alte orașe (sovietice) sunt la un nivel foarte scăzut. ”

Ateii nu vor înțelege niciodată că cele mai mari trei virtuți creștine rămân: credința, nădejdea și dragostea. Apostolul Pavel a scris în 1 Corinteni 13:13: „ Acum, dar, rămân acestea trei: credința, nădejdea și dragostea; dar cea mai mare dintre ele este dragostea. ”. Aceste trei virtuți nu pot apărea altfel decât împreună. Acolo unde nu există credință, nădejdea și dragostea nu apar. Nimeni nu este interesat să citească că ne tragem din niște maimuțe, că nu avem Tată Ceresc și că după moarte totul se va termina. Hristos ți-a arătat bunătate. Imitați exemplul bunului samaritean.

Arătați bunătate față de semenii voștri, povestind unuia și tuturor povestea lui Hristos și a celor care suferă persecuții intense pentru credința lor creștină. Aduceți-i pe cei din jurul vostru să devină credincioși, ale căror inimi vor găsi odihnă în Hristos.

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, niciodată încălzită în nopțile geroase de iarnă

Fotografie a pastorului Richard Wurmbrand în timpul detenției la Jilava

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.”
(Epistola Apostolului Iacov 1:27)

Câteva fotografii de creștini închiși pentru credință, ajutați cu darurile voastre
Citiți mărturiile lor la <http://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro> (coloana a treia)

Constantin CARAMAN

A suferit 5 ani de închisoare pentru credință, în România comunistă. După căderea regimului comunist, a deschis o tipografie creștină într-o celulă dintr-una din închisorile în care a fost deținut pastorul Wurmbrand în timpul celor 14 ani de închisoare.
Citiți mărturia lui în buletinul din 6/2018.

Ilie NEAMTU

La 1 iulie 1985 acest pastor pentecostal a fost răpit de pe stradă de către securitatea comunista. Soția și cei șapte copii au rămas fără mijloace de trai. Închis la 5 metri sub pământ într-o celulă întunecoasă și înghețată, viața i-a fost salvată de o viziune!
Citiți mărturia lui în buletinul din 6/2018.

Baptistul Traian BAN

Condamnat la 20 ani de muncă grea în închisorile din România comunistă. La proces, comuniștii au pretins că, a încercat să submineze regimul communist “prin rugăciune!”
Citiți întreaga lui mărturie în buletinul din 7/2018.

Teodor BABUT

Condamnat la 20 ani de muncă grea în închisorile României comuniste, a cunoscut un pastor calvinist care i-a spus: “Domnul Iisus mă însoțește purtând aceleași lanțuri, mergând cu mine în aceeași mașină a poliției comuniste.”
Citiți întreaga lui mărturie în buletinul din 7/2018.

Eroi ai Credinței **Creștini Persecutați Ajutați cu Darurile voastre**

Stepan Ghermaniuc, un Pastor Baptist care a Suferit pentru Credință **7½ Ani de Închisoare și 3 Ani Deportare în Siberia**

Continuare din buletinele misionare din martie, aprilie și mai 2021!

A Doua Perioadă de Închisoare

„După ce am fost reținut în cei trei ani de deportare pe cele mai îndepărtate maluri ale Siberiei răsăritene, în micul sat Chumikan, autorităților nu le-a plăcut faptul că eu și familia ne-am întors în Ucraina și am cumpărat una dintre cele două locuințe modeste dintr-o clădire din Tsupovka. Adjunctul șefului poliției a spus că va lua toate măsurile pentru a rezilia contractul de vânzare și a mă evacua împreună cu familia mea. "Nu avem deloc nevoie de tine aici! Pleacă unde vrei! ..." - a strigat el supărat.

KGB (poliția secretă sovietică N.T.) nu a întârziat să aplice amenințarea. În numele proprietarei celei de-a doua jumătăți a casei, a fost intentat un proces ca și cum ea ar fi încercat să cumpere partea din casă pe care o cumpărasem noi. Am fost invitați în instanță pentru a rezilia contractul. Întreaga biserică s-a rugat ca Domnul să ne protejeze. M-am dus la vecina meu, iar ea cu lacrimi în ochi (aparent, conștiința o muștra) a spus: „Sunteți oameni buni, dar timp de două săptămâni, în fiecare zi, angajații KGB au venit la mine și mi-au cerut să încep un proces. Au promis chiar că îmi vor da bani, atâta timp cât nu locuiți aici ". La cererea mea, vecina a scris o declarație

contrară că nu are plângeri împotriva noastră și nu este împotriva să locuim lângă ea. Eu și soția mea Asya am scris o scrisoare, indicând că procesul vecinei este o înșelătorie și dacă acordul nostru de vânzare-cumpărare este reziliat, întreaga lume va ști despre asta. Am predat scrisoarea noastră și contra-declarația de la vecina noastră judecătorului. Cazul a fost închis. Am putut rămâne să locuim în Tsupovka.

Autoritățile locale erau foarte supărate pe mine. De fiecare dată când un serviciu bisericesc era dispersat violent de către KGB, eram închis timp de cincisprezece zile. În 1981, înainte de venirea verii, am fost închis de patru ori doar pentru că am participat la întâlniri ale credincioșilor.

Odată, toată biserica noastră a fost dusă la secția de poliție. Toate autoritățile s-au adunat acolo: președintele comitetului executiv, șeful poliției și alții. Un bărbat care purta haine civile m-a necăjit: „I-ai învățat pe copii (religie.) Ce drept ai să faci asta?” „Cine ești tu?” - nu am putut rezista eu. „Un profesor” a răspuns el nervos. „Nu sunteți deloc profesor, sunteți KGB-ist (ofițer secret de poliție comunist N.T.), iar conversația mea cu KGB-ul s-a încheiat cu mult timp în urmă!”

Mi s-a deschis din nou un dosar penal. Frații din Consiliul Regional Baptist Neînregistrat mi-au oferit să continui într-un mod „subteran” să lucrez în domeniul lui Dumnezeu. Am acceptat această ofertă și, după căsătoria fiicei mele mai mari, am plecat de acasă. În octombrie 1981, am fost introdus în Consiliul Bisericilor cu drept de hirotonire. Așadar, am început să servesc în toate asociațiile în care circumstanțele o cereau. Situația ilegală și-a creat în mod natural propriile dificultăți. La acea vreme, existau probleme în Uniunea Asiei Centrale (Baptiste), unde unul dintre pastori a elaborat un plan de separare a bisericilor de frăție. Gennady Konstantinovich m-a trimis în Asia Centrală pentru a-i ajuta pe pastori să rezolve problemele dificile. Pentru mine, aceasta a fost o sarcină foarte dificilă, deoarece pentru o lungă perioadă de timp nu am avut nicio comunicare cu poporul lui Dumnezeu și eu însumi aveam nevoie de sprijin spiritual.

Boris Yakovlevich Schmidt a fost trimis cu mine. Era un slujitor curajos, cu experiență, foarte versat în învățătura creștină. Eram timid în fața lui. Cu toate acestea, el nu a vrut să fie în față. „Ai fost pus pe primul loc, tu conduci” - a spus el - „și eu voi fi al doilea.”

Indiferent cum l-am implorat, el nu a renunțat niciodată și m-a ajutat foarte mult în problemele care le întâmpinam. Când Boris Yakovlevich a fost arestat, Nikolai Abramovich Cracker a venit să mă ajute. Nu era la fel de puternic în dogmatică ca Boris Yakovlevich, dar era un om al rugăciunii. Dumnezeu l-a binecuvântat din belșug. Am purtat discuții, am explicat în comunități poziția Consiliului Bisericilor și nu a existat nicio divizare în Asia Centrală. Cu toate acestea, a trebuit să suportăm o mulțime de batjocuri și umilințe din partea creștinilor carnali care erau hotărâți să divizeze biserica. Toate aceste dificultăți ne-au ajutat să-L cunoaștem pe Domnul nostru, nevoia puterii Duhului Sfânt. Pe măsură ce am primit darul harului de la Tatăl Ceresc, am fost sincer fericiți și dispuși să-L slujim cu un zel mai mare.

În 1982, fiul meu Fiș a decis să-și întemeieze propria familie. A fost un copil special printre copiii mei. Mereu mi-a fost dor de el într-un mod special. Când a crescut și a intrat într-un legământ cu Domnul, a început să-mi placă și mai mult cu străduința lui pentru Dumnezeu, dorința sa de a trăi sfânt. Aleasa a fost Valentina – o creștină dintr-un sat mic din regiunea Luhansk. Nunta era planificată să aibă loc la părinții miresei. În acei ani, în regiunea Luhansk, un anume Babușkin era reprezentantul autorizat al ministrului sovietic pentru cultele religioase - un om care ura teribil credincioșii. În ziua nunții, el a instituit posturi de poliție la toate intrările în sat, dând porunca de a nu lăsa pe niciunul dintre credincioși să treacă. Babușkin era sigur că voi apărea la această sărbătoare de familie și că aș putea fi arestat.

De fapt am ajuns la nuntă, dar nimeni nu m-a atins - Dumnezeu nu le-a îngăduit, timpul meu nu venise încă. Am venit în sat cu o săptămână înainte de căsătorie pentru a-mi ajuta rudele să ridice un cort mare. Ne așteptam la mulți oaspeți pentru sărbătoarea nunții. În timpul săptămânii, autoritățile nu ne-au deranjat. Însă duminică, Babușkin însuși a condus operațiunea pentru interceptarea credincioșilor. Fiș, fiul meu, s-a dus la el, l-a rugat să nu întunece celebrarea nunții

și să-i lase pe prietenii săi să treacă, dar a fost neînduplecat.

- Tatăl tău este antisovietic! A strigat furios Babușkin. "Și voi sunteți la fel! Trebuie să fiți exilați în Siberia, ca să nu ne duceți în rătăcire aici!"

În ciuda tuturor obstacolelor, unii frați și surori reușeau totuși să ajungă la lăcașul de cult. Corul Lugansk era în plină forță. Nunta a fost efectuată de M.I. Azarov din Belgorod. (Pastorul baptist Azarov a fost condamnat în cele din urmă la 5 ani închisoare pentru credință. El a fost, de asemenea, ajutat de misiunea noastră. N.T.) Când a venit timpul să mă rog, m-am rugat fără să părăsesc corul, unde stătusem încă de la începutul serviciului. Auzindu-mi rugăciunea, Babușkin a spus: „Uite ce se face!” El a susținut că am înregistrat rugăciunea pe o casetă și am difuzat-o! Nu și-a dat seama că aude o voce adevărată, nu o înregistrare pe bandă! Asya era foarte îngrijorată de starea mea de bine și după rugăciune a început să-mi ceară să plec cât mai curând posibil, altfel mă vor aresta. De dragul ei, am plecat și nimeni nu m-a atins. Sărbătoarea nunții a rămas în memorie nu numai datorită mie. În ziua aceea a plouat atât de tare încât eu, ascunzându-mă în casa unui prieten, nu mi-am putut găsi liniștea. Am strigat în mod constant către Dumnezeu, i-am cerut milă, dar ploaia nu s-a oprit. Totul de pe mese s-a udat și a fost distrus. Aceasta a fost cea mai mare provocare pentru mine. Nu puteam înțelege de ce s-a întâmplat totul așa? Am știut de zeci de ori când Dumnezeu a intervenit în mod clar și a schimbat condițiile meteorologice, dar de data aceasta asta nu a făcut parte din planurile Sale. Și a trebuit doar să ne smerim înaintea sfintei Sale voințe și să învățăm lecții prețioase pentru noi înșine.

În 1983, întorcându-mă într-o zi din Asia Centrală, m-am hotărât să vizitez regiunea natală Luhansk, pentru a-mi vizita prietenii. Am călătorit în toată regiunea, în multe comunități am celebrat frângerea pâinii, deoarece era înainte de Paște și nu erau suficienți pastori. Am intenționat să sărbătoresc Paștele în Lugansk. Sâmbătă am fost în comunicare cu consiliul regional, apoi m-am dus la Pavel Rytikov (fiul lui Pavel Timofeevich). (A suferit 3 ani închisoare. Acum este ajutat de misiunea noastră. N.T.) Am discutat puțin cu el, ne-am rugat și ne-am pregătit pentru slujba festivă. Desigur, nimeni nu știa că în casa fratelui nostru erau instalate microfoane. Acest lucru a devenit clar doar atunci când Alexander Vasilyevich Krugov (condamnat pentru credință la 10 ani închisoare. Acum ajutat de misiunea noastră. N.T.) a fost arestat acolo, iar apoi și Mihail Sergeyevich Krivko (condamnat pentru credință la 10 ani închisoare. Acum ajutat de misiunea noastră N.T.) La miezul nopții, Pavel și cu mine am luat un taxi până la lăcașul de cult. Am coborât la o distanță de casa unde planificasem să se țină slujba ilegală a bisericii. De îndată ce am ieșit din mașină, două persoane au sărit de după colț și ne-au cerut imperios să arătăm documentele. „Arată-le mai întâi pe ale tale”, am spus. Au fluturat cărțile de identitate ale Comitetului de Securitate al Statului, m-au înșfăcat și nu mi-au mai dat drumul. Era în noaptea de 8 mai 1983. Mi-au luat geanta și, băgându-mă într-o mașină, m-au dus la secția de poliție Artyomivske din orașul Lugansk. Cu mine aveam o casetă cu un discurs al lui Georgy Petrovitch Vins, o predică audio a lui Gennady Konstantinovich Kryuchkov la Biserica Dzhambul, un magnetofon și casete cu predici ale lui Jarl Nikolayevich Peisti despre ucenicie, precum și un comentariu la Epistola Apostolului Pavel către corinteni. KGB-istii au luat toate acestea și jubilau pe față pentru că mă arestaseră în ajunul Paștelui.

A trebuit să întâmpin sărbătoarea strălucitoare a învierii Domnului Iisus Hristos într-o celulă mare unde prizonierii sunt reținuți până când sunt aduși la tribunal - fără bucurie, doar durere și tristețe. Mai mult, parcă o piatră incredibil de grea m-ar fi zdrobit. Nu puteam nici să cânt, nici să mă rog, nici să plâng. Nu am simțit niciodată o asemenea greutate în viața mea. Un bețiv zăcea în colțul celei, mormăind incoerent.

La șase dimineața, destul de neașteptat, s-a auzit cântarea: „El este viu! Trăiește! A călcat în picioare moartea! ” Am devenit atent. Esența a ceea ce am auzit a ajuns în adâncul sufletului meu, iar din ochii mei s-au revărsat șuvoi de lacrimi. O piatră grea s-a ridicat din sufletul meu. Inima s-a întins din nou spre Dumnezeu, găsim în El atât mângâiere, cât și putere și bucurie. Cânta tineretul din Lugansk. Când au aflat că am fost arestat, au venit cu un cântec la clădirea în care eram închis. Chiar aveam nevoie de această mângâiere și Domnul s-a grăbit să mă sprijine. Au venit o mulțime de tineri. Acest lucru a provocat alarmă în secția de poliție și am fost dus de urgență la Parchetul Regional. Acolo a venit la mine un anume Ryabov, un procuror regional adjunct, care fusese procuror la primul meu proces. Interogatoriul nostru nu se terminase încă, și prietenii erau deja la clădirea parchetului regional și cântau un cântec solemn despre victoria vieții asupra morții, despre învierea Domnului și Mântuitorului nostru.

Draga noastră Biserică! Ce frumoasă este în dragostea ei, în dorința și disponibilitatea ei de a-și jertfi sufletul pentru aproapele ei! Prietenii mi-au adus mâncare și haine: o jachetă grosolană din lână, de care nu m-am despărțit tot timpul, precum și cizme, o cămașă. Frații și surorile m-au însoțit până la centrul de detenție. Au cântat, dorindu-mi să stau în adevăr și să rămân credincios lui Dumnezeu.

Așadar, am fost lipsit de iubita mea libertate și a început a doua etapă de peregrinare prin închisorile sovietice. Locurile erau deja familiare - fie un centru de detenție special, un centru de detenție preventivă sau o închisoare, așa cum se numește de obicei. Am fost puțin surprins că în cei zece ani de la prima mea detenție în închisorile (sovietice) nu s-a schimbat nimic. Încă mai credeam că exista vreun fel de schimbare în bine. Dar vai! "

(Fragmente adaptate dintr-o autobiografie publicată în limba rusă, trimise la misiune de către fratele Stepan Ghermaniuc.)

(Soția fratelui Ghermaniuc, Asya, a fost, de asemenea, închisă câteva luni și a murit la 2 luni după eliberare, în timp ce Ghermaniuc era încă închis în timpul celei de-a doua sentințe de trei ani. N.T.)

409	Власенко	Валентин	Мефодиевич	1958	Украина
410	Больш	Андрей	Корнеевич	1958	Казакстан
411	Нурман	АЛЕКСЕЙ	ЯКОВЛЕВИЧ	1958	Россия
412	Левен	НИКОЛАЙ	ВИКТОРОВИЧ	1958	Казакстан
413	Романко	Владимир	Николаевич	1958	Украина
414	Титсен	Давид	Давидович	1958	Россия
415	ТУРБЕВИЧ	Василий	Тарасович	1959	Украина
416	Бачков	Степан	Павлович	1959	Украина
417	ДРИСВЯННИКОВ	АЛЕНСАНДР	АЛЕНСАНДРОВИЧ	1959	Россия
418	СВЯТЦОВА	ЛЮБОВЬ	НИКОЛАЕВНА	1959	Россия
419	Варавин	Виталий	Федотович	1959	Россия
420	Дубицкий	СЕРГЕЙ	АДАМОВИЧ	1959	Россия
421	Лашенко	Борис	Владимирович	1959	Украина
422	Ташенко	ИВАН	ИВАНОВИЧ	1959	Казакстан
423	МАРЧЕНКО	Станислав	Павлович	1960	Украина
424	Донченко	Александр	Максимович	1960	Украина
425	Оливарко	Венедикт	Александрович (Валерианов)	1960	Узбекистан
426	Сарченко	Михаил	Михайлович	1960	Эстония
427	Федрева (ШВЕЦОВА)	ДИНА	ВЛАДИМИРОВНА	1961	Алания
428	ШВЕЦОВА	АННА	ВЛАДИМИРОВНА	1962	Алания
429	Богородков	Александр	Валерьевич	1962	Эстония
430	Минков	Павел	Дмитриевич	1962	Эстония

Mai sus, mostra unei liste pe care misiunea noastră a reușit să o elaboreze, cu peste 480 de bătrâni creștini baptiști care au suferit pentru credința lor în fosta Uniune Sovietică. Pedeapsa cu închisoarea a fost de la 2 ani până la 18 ani de închisoare. Dacă ar fi adunați, anii de condamnare la închisoare arătați în tabelul nostru prescurtat, ar însemna cel mai probabil până la peste 2000 de ani de închisoare. Cea de-a patra coloană indică anul nașterii și a cincea, țara de reședință actuală (cum ar fi Ucraina, Rusia, Kazahstan, Belarus etc.). Încercăm să obținem adrese exacte, astfel încât să putem trimite ajutor încurajator celor încă în viață. Am putut trimite ajutor la aproximativ 120 de astfel de creștini vârstnici vorbitori de limbă rusă. Multe dintre mărturiile lor le puteți citi în buletinul nostru lunar.

Mărturiile disponibile pe internet la:

<https://misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro>

Misiunea Creștina Richard Wurmbbrand este o asociație non-profit, definitivă prin hotărârea Judecătorei Sectorului 6 din 05.12.2018 în dosarul 20153/303/2018, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015. . Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite la: Banca Comercială Română, Cod Swift: RNCBROBU: Conturi IBAN:

**RON: RO27RNCB0068149171380001,
USDollar:RO97RNCB0068149171380002,
EURO: RO43RNCB0068149171380004**